NORAKSTS
Lieta Nr.A420427912
A04279 – 12/43

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
VALMIERAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Valmierā, 2012.gada 22.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.K.* pieteikuma par mantisko zaudējumu, kas nodarīti ar Beverīnas novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2011.gada 17.maija lēmumu Nr.13 K27 „Par administratīvā soda uzlikšanu", Ls 56,38 apmērā atlīdzināšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2012.gada 9.maijā saņemts *S.K.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par mantisko zaudējumu, kas nodarīti ar Beverīnas novada pašvaldības Administratīvās komisijas (turpmāk – Komisija) 2011.gada 17.maija lēmumu Nr.13 K27 „Par administratīvā soda uzlikšanu", Ls 56,38 apmērā atlīdzināšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2012.gada 14.maija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No administratīvās lietas materiāliem konstatējams turpmāk norādītais.

[2.1] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 18.janvāra spriedumu lietā Nr.A420522811 atcelts Komisijas 2011.gada 17.maija lēmums Nr.13 K27 „Par administratīvā soda uzlikšanu" un lieta izbeigta.

[2.2] Pieteicējs ar 2012.gada 28.februāra iesniegumu vērsās Beverīnas novada pašvaldības domē (turpmāk arī Dome) ar lūgumu atlīdzināt mantiskos zaudējumus Ls 54 apmērā, kas viņam radušies saistībā ar atceltā administratīvā akta pārsūdzēšanu.

[2.3] 2012.gada 3.aprīlī Dome pieņēma lēmumu Nr.3-6/30 „Par zaudējumu atlīdzināšanu” (turpmāk arī Lēmums), ar kuru atteica pieteicējam atlīdzināt mantisko zaudējumu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru nolemtu viņam atlīdzināt mantiskos zaudējumus Ls 56,38 apmērā, turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantam, nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu, arī Administratīvā procesa likuma 92.pantu paredz šādas tiesības.

Tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu administratīvajā procesā detalizē Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likums (turpmāk – Zaudējumu atlīdzināšanas likums). Saskaņā ar minētā likuma 4.panta pirmo daļu un 6.panta pirmo daļu persona var prasīt zaudējumu atlīdzinājumu, ja zaudējumi nodarīti ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību, kas atzīta par prettiesisku, un tie ir atlīdzināmi, ja starp iestādes prettiesisku rīcību un nodarīto zaudējumu pastāv tieša cēloņsakarība – minētā rīcība rada šo seku iestāšanās reālu iespēju un ir bijis galvenais radīto seku faktors.

[3.2] Administratīvā pārkāpuma lieta pēc būtības bija sarežģīta, tāpēc savu tiesisko interešu aizsardzības realizācijai pieteicējs piesaistīja juridisko pakalpojumu sniedzēju SIA *„/Nosaukums/”*, kā rezultātā viņam radās zaudējumi Ls 54 apmērā, kuri saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 11.panta pirmo un trešo daļu ir klasificējami kā mantiskie zaudējumi. Par pierādīšanas līdzekļiem konkrētajā gadījumā kalpo SIA *„/Nosaukums/”* 2012.gada 15.februāra izrakstītā stingrās uzskaites kvīts Sērija AD Nr.18879.

[3.3] Atsaucoties uz Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 13.panta pirmo daļu, pieteicējs norāda, ka konkrētajā tiesiskajā situācijā ir vērtējama ne tikai viņa kā cietušā līdzatbildība, bet arī Komisijas rīcība, tās tiesiskums un pamatojums, pieņemot prettiesisku lēmumu.

Apzinoties līdzatbildību un izvēloties juridisko pakalpojumu sniedzēju savu aizskarto interešu aizsardzībai, pieteicējs ir rīkojies godprātīgi – izvēlētais pakalpojuma apjoms atbilst viņa veiktajam savu zināšanu, spēju un praktisko iespēju izvērtējumam, kā arī pirms vēršanās pēc juridiskās palīdzības pie SIA *„/Nosaukums/”* tika apzinātas arī citu juridisko pakalpojumu sniedzēju pakalpojumu izmaksas, kas bija salīdzinoši lielākas par SIA *„/Nosaukums/”* noteiktajām, kam, pieteicēja ieskatā, ir būtiska nozīme jautājuma par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu pareizā izlemšanā.

[3.4] Ņemot vērā 2011.gada 8.novembra Ministru kabineta noteikumos Nr.859 „Noteikumi par privātpersonai atlīdzināmo juridiskās palīdzības izmaksu maksimālo apmēru” (turpmāk – Noteikumi Nr.859) noteiktos juridiskās palīdzības izmaksu maksimālos apmērus, un salīdzinot tos ar pieteicējam sniegtajiem, ir redzams, ka viņa saņemto juridiskās palīdzības izmaksu apjoms ir to maksimāli pieļaujamo apmēru robežās. Tādējādi mantiskie zaudējumi pieteicējam atlīdzināmi pilnā apmērā.

[4] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2012.gada 19.jūnijā saņemts Domes rakstveida paskaidrojums *(lietas 21.lapa)*, kurā norādīts, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms šādu iemeslu dēļ.

Domes ieskatā ir vērtējams, vai tiešām juridiskā palīdzība tās faktiskajā apjomā pieteicējam bija nepieciešama konkrētā administratīvā procesa ietvaros, ņemot vērā apstākli, ka administratīvajā procesā tiesa lietu izskata, ievērojot objektīvās izmeklēšanas principu, tādējādi samazinot personai nepieciešamību pēc juridiskās palīdzības. Tādēļ Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta trešās daļas piemērošana ir vērtējama, ņemot vērā administratīvajā procesā piemērojamo objektīvās izmeklēšanas principu.

Minētais princips ir administratīvā procesa tiesā neatņemama sastāvdaļa un uzskatāms par efektīvu privātpersonas tiesību aizsardzības garantiju, līdz ar to, ņemot vērā likumā noteikto administratīvās tiesas aktīvo lomu tiesas procesā, pamatoti var uzskatīt, ka administratīvajā procesā tiesības saņemt atlīdzību par juridiskās palīdzības sniegšanu var tikt ierobežotas.

[5] Pieteicējs ir piekritis administratīvās lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 7.lapa)*. Līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums *ir daļēji apmierināms*.

[7] Administratīvā procesa likuma 92.pants noteic, ka ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Savukārt Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.pants noteic, ka likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu (turpmāk zaudējumu atlīdzinājums), kas nodarīts ar valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Šā likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde zaudējumus var nodarīt ar darbību izdodot prettiesisku administratīvo aktu vai veicot prettiesisku faktisko rīcību, vai arī ar bezdarbību, ja iestādei bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies. Savukārt, šā likuma 5.pants noteic, ka tiesības uz zaudējuma atlīdzinājumu ir cietušajam, proti, privātpersonai, kas ir prettiesiska administratīvā akta adresāts vai trešā persona Administratīvā procesa likuma izpratnē, kā arī privātpersonai, pret kuru ir tieši vērsta vai kuru tieši skar iestādes prettiesiska faktiskā rīcība.

No minētajām tiesību normām secināms, ka persona var prasīt zaudējumu atlīdzinājumu, ja zaudējumi nodarīti ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību, kas atzīta par prettiesisku.

Konkrētajā gadījumā Administratīvā rajona tiesa ar 2012.gada 18.janvāra spriedumu ir atzinusi par prettiesisku un atcēlusi Komisijas 2011.gada 17.maija lēmumu Nr.13 K27, ar kuru pieteicējam piemērots administratīvais sods – brīdinājums. Līdz ar to pieteicējs var prasīt zaudējumu, kas nodarīti ar šo prettiesisko Komisijas lēmumu, atlīdzināšanu.

[8] Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.pants noteic, ka mantiskais zaudējums šā likuma izpratnē ir katrs mantiski novērtējams pametums, kas cietušajam radies ar iestādes prettiesiska administratīvā akta vai prettiesiskas faktiskās rīcības dēļ *(pirmā daļa)*. Aprēķinot mantisko zaudējumu, ņem vērā arī neiegūto peļņu, ja cietušais spēj pierādīt, ka notikumu parastās attīstības gaitā peļņa tiktu gūta *(otrā daļa)*. Mantiskais zaudējums ir arī zaudējums, kas saistīts ar administratīvā akta atcelšanu, iestādes faktiskās rīcības novēršanu vai tās seku likvidēšanu, zaudējuma samazināšanu vai likvidēšanu. Mantiskais zaudējums aptver arī izmaksas, kas saistītas ar juridisko palīdzību. Šo izmaksu maksimālo apmēru nosaka Ministru kabinets *(trešā daļa)*. Par mantisko zaudējumu neuzskata laiku un pūles, ko privātpersona veltījusi konkrētās lietas risināšanai *(ceturtā daļa)*. Savukārt minētā likuma 11.panta pirmā daļa noteic, ka mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma tiesiskais pamats un apmērs tiek pierādīts ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem.

No minētajām tiesību normām ir secināms, ka persona var prasīt zaudējumu atlīdzinājumu, ja zaudējumi, kas pierādīti ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem, ir nodarīti ar administratīvo aktu vai faktisko rīcību, kas atzīta par prettiesisku. Tādējādi, lai persona varētu prasīt mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu, nepieciešams konstatēt trīs obligātus nosacījumus: 1) valsts pārvaldes iestādes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību; 2) zaudējumus, kas pierādīti ar Administratīvā procesa likumā noteiktajiem pierādīšanas līdzekļiem; 3) tiešu cēloņsakarību – objektīvu saikni starp iestādes rīcību un tās radītajām laika ziņā sekojošām zaudējumu nodarošām sekām, kas pastāv starp iestādes prettiesisko rīcību un cietušajam nodarīto zaudējumu.

Iztrūkstot kaut vienam no obligātajiem nosacījumiem, ir atzīstams, ka personai nav tiesību uz mantiskā zaudējuma atlīdzinājumu.

[9] Tiesa secīgi pārbaudīs, vai izskatāmajā lietā ir konstatējami visi obligātie mantiskā zaudējuma atlīdzinājuma saņemšanas nosacījumi.

[9.1] Administratīvā rajona tiesa ar 2012.gada 18.janvāra spriedumu, kas stājies spēkā 2012.gada 8.februārī, ir atzinusi par prettiesisku un atcēlusi Komisijas 2011.gada 17.maija lēmumu Nr.13 K27, līdz ar to izpildās pirmais sprieduma iepriekšējā punktā minētais nosacījums.

[9.2] Savā pieteikumā pieteicējs norādījis, ka viņam nav pietiekamas juridiskās zināšanas, tādēļ viņš vērsies pēc juridiskās palīdzības, lai aizstāvētu savas ar Komisijas lēmumu aizskartās tiesības. Par juridiskajiem pakalpojumiem viņš samaksājis 54 latus, konkrēti, Ls 11,07 (bez PVN) par juridiska rakstura konsultāciju (vienas stundas apmērā) administratīvā pārkāpuma lietā, Ls 14,75 (bez PVN) par 2011.gada 16.maija iesnieguma sagatavošanu Komisijai, Ls 18,44

(bez PVN) par pieteikuma, ar kuru pārsūdzēts Komisijas 2011.gada 17.maija lēmums Nr.13 K27, sagatavošanu Administratīvajai rajona tiesai, kā arī pievienotās vērtības nodoklis Ls 9,74 apmērā. Bez tam pieteicējs lūdz arī atlīdzināt pasta izdevumus Ls 2,38 apmērā, kas viņam radušies, nosūtot uz Domi 2012.gada 28.februāra iesniegumu par mantisko zaudējumu Ls 54 apmērā atlīdzināšanu *(lietas 8.lapa)*.

Kā pierādījumus minētajiem izdevumiem pieteicējs iesniedzis: 1) sērijas AD kvīti Nr.18879, kuru pieteicējam izrakstījusi SIA *„/Nosaukums/"* saistībā ar sniegto konsultāciju administratīvā pārkāpuma lietā, iesnieguma un pieteikuma sagatavošanu, par summu Ls 54 *(lietas 13.lapa)*; 2) VAS „Latvijas Pasts" 2012.gada 28.februāra kases čeks Nr.0054546 par vēstules nosūtīšanu Beverīnas novada pašvaldībai Ls 2,38 kopsummā *(lietas 14.lapa)*.

Izvērējot pieteicēja iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka ar tiem ir pierādīti pieteicēja pasta izdevumi Ls 2,38 apmērā, kā arī izdevumi par juridisko palīdzību Ls 54 apmērā. Tādējādi konstatējams arī otrais sprieduma iepriekšējā punktā minētais nosacījums.

[9.3] Izvērējot pieteicēja iesniegtos pierādījumus, tiesa tiešu pieteicēja izdevumu cēloņsakarību (objektīvu saikni) ar Komisijas prettiesisko lēmumu un izskatāmo lietu konstatē gan pasta izdevumos Ls 2,38 apmērā, gan arī izdevumos par juridisko palīdzību Ls 54 apmērā. Tādējādi konstatējams arī trešais zaudējumu atlīdzināšanas priekšnosacījums.

Attiecībā par pasta izdevumiem tiesa konstatē, ka VAS „Latvijas Pasts" kases čeks Nr.0054546 izsniegts par iesnieguma, ar kuru pieteicējs iestādē uzsācis administratīvo procesu par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu, nosūtīšanu Beverīnas novada pašvaldībai 2012.gada 28.februārī. Tādējādi arī konstatējama šo izdevumu Ls 2,38 apmērā objektīvā saite ar Komisijas prettiesisko lēmumu.

Saistībā ar izdevumiem par juridisko palīdzību Ls 54 apmērā tiesa norāda sekojošo. Ņemot vērā Administratīvā procesa likumā noteikto administratīvās tiesas aktīvo lomu tiesas procesā, pamatoti var uzskatīt, ka administratīvajā procesā tiesības saņemt atlīdzību par juridiskās palīdzības sniegšanu var tikt ierobežotas un tas nebūtu pretrunā ar Satversmes 92. pantu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 4.janvāra sprieduma lietā SKA-14/2007 18.punktu)*. Tiesai nav pienākuma pilnā apmērā atlīdzināt pilnīgi visus ar juridisko palīdzību saistītos izdevumus, kas radušies, apstrīdot un pārsūdzot administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tiesai likums piešķir plašas tiesības izvērtēt atlīdzināmo zaudējumu apmēru un noteikt nevis pilnīgu, bet gan lietas apstākļiem atbilstīgu atlīdzinājumu. Tādējādi būtu pamatoti Satversmes 92.panta trešo teikumu interpretēt tā, ka tas piešķirtu administratīvajām tiesām tiesības lemt par apmēru, kārtību vai veidu, kādā privātpersona ir tiesīga saņemt atlīdzību par juridiskās palīdzības izdevumiem, kas radušies, vēršoties pret prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku iestādes faktisko rīcību *(sk. Satversmes tiesas 2010.gada 11.jūnija lēmuma par tiesvedības izbeigšanu 8.punktu)*.

Saskaņā ar Zaudējumu atlīdzināšanas likuma 7.panta trešo daļu izmaksu maksimālo apmēru nosaka Ministru kabinets. Tātad no šīs tiesību normas ir

secināms, ka likumdevējs ir vēlējies, lai atlīdzinājuma apmērs tiktu ierobežots. To, ka ne vienmēr izmaksas par juridisko palīdzību ir jāatlīdzina pilnā apmērā, ir atzinusi arī Satversmes tiesa iepriekš minētajā 2010.gada 11.jūnija lēmumā par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2010-11-01, kura 10.punktā tā norādīja, ka tiesai nav pienākuma pilnā apmērā atlīdzināt pilnīgi visus ar juridisko palīdzību saistītos izdevumus, kas radušies, apstrīdot un pārsūdzot administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Tiesai likums piešķir plašas tiesības izvērtēt atlīdzināmo zaudējumu apmēru un noteikt nevis pilnīgu, bet gan lietas apstākļiem atbilstīgu atlīdzinājumu.

2011.gada 8.novembrī izdoti Noteikumi Nr.859, saskaņā ar kuriem tiesai ir jālemj, kādā apmērā pieteicējam ir atlīdzināmas izmaksas par juridisko palīdzību.

Ņemot vērā Noteikumos Nr.859 noteiktos juridiskās palīdzības veidus un maksimālos izmaksu apmērus, kā arī pieteicēja iesniegtajā kvītī Nr.18879 norādītos juridiskās palīdzības veidus un apmērus, tiesa par pamatotu atzīst atlīdzinājumu Ls 36 apmērā par: 1) pieteicējam sniegto juridisko konsultāciju saistībā ar lietu (Komisijas 2011.gada 17.maija lēmums Nr.13 K27) Ls 13,50 latu apmērā; 2) par pieteikuma sastādīšanu Administratīvajai rajona tiesai *(lietas 25. – 27.lapa)* Ls 22,50 apmērā.

Savukārt par pieteicēja norādīto trešo juridiskās palīdzības veidu – 2011.gada 16.maija iesnieguma sagatavošanu Komisijai – tiesa norāda sekojošo.

Minētais iesniegums, kas noformēts un Komisijai iesniegts 2011.gada 16.maijā, tātad dienu pirms prettiesiskā lēmuma pieņemšanas, ir uzskatāms nevis par sūdzību vai apstrīdēšanas iesniegumu, bet par administratīvās pārkāpuma lietas ietvaros sniegtu paskaidrojumu *(lietas 29. un 30.lapa)*. Proti, pieteicējs, izmantojot savas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260.panta otrajā daļā noteiktās tiesības, sniedzis lietā paskaidrojumu par notikušo un izteicis savu viedokli par viņam sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu. Nākošajā dienā pēc minētā paskaidrojuma iesniegšanas, pieteicējs piedalījies Komisijas sēdē, kurā sniedzis paskaidrojumus. Tātad iepriekšējā dienā iesniegtais paskaidrojums pēc būtības ir domāts pieteicēja ērtībai, lai Komisijas sēdē viņš varētu uz to atsaukties, nevis tādēļ, ka tas konkrētajā lietā bija nepieciešams.

Noteikumu Nr.859 3.5.apakšpunkts noteic, ka valsts atlīdzina izmaksas par tāda dokumenta sastādīšanu, kas nepieciešams lietas izlemšanai (iesniegumi, lūgumi vai paskaidrojumi (izņemot dokumentu par informācijas pieprasīšanu un šo noteikumu 3.2., 3.3. un 3.4.apakšpunktā minētos dokumentus)) – 18 latu.

Konkrētajā gadījumā tiesa secina, ka pieteicēja 2011.gada 16.maija iesniegums (paskaidrojums) nebija nepieciešams lietas izlemšanai, līdz ar to pieteicēja norādītie izdevumi Ls 18 apmērā, kas radušies ar tā sastādīšanu, nav atlīdzināmi. Tiesas ieskatā, tas ir taisnīgi, jo bez jau iepriekš pieminētā objektīvās izmeklēšanas principa, kas attiecas ne tikai uz tiesu, bet arī uz iestādi, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss paredzēja pieteicēja tiesības personiski piedalīties lietas izskatīšanā iestādē un sniegt paskaidrojumus, ko pieteicējs arī izmantojis. Tādējādi papildus sagatavotie rakstveida paskaidrojumi nebija nepieciešami, bet kalpoja pieteicēja ērtībai.

[10] Ņemot vērā sprieduma iepriekšējā punktā minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējam izskatāmās lietas ietvaros atlīdzināmi mantiskie zaudējumi Ls 38,38 apmērā (pasta izdevumi Ls 2,38 + izdevumi par juridisko palīdzību Ls 36). Savukārt pārējā daļā par mantisko zaudējumu atlīdzināšanu Ls 18 apmērā pieteikums ir noraidāms.

[11] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka valsts nodeva Ls 20 (divdesmit latu) apmērā par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksāta 2012.gada 8.maijā *(lietas 17.lapa)*. Tā kā pieteicēja pieteikums ir daļēji apmierināts, tad no atbildētāja par labu pieteicējam piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 253.panta piekto daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

daļēji apmierināt *S.K.* pieteikumu.

Uzlikt par pienākumu Beverīnas novada pašvaldībai viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas atlīdzināt *S.K.* mantiskos zaudējumus Ls 38,38 apmērā, kas nodarīti ar Beverīnas novada pašvaldības Administratīvās komisijas 2011.gada 17.maija lēmumu Nr.13 K27 „Par administratīvā soda uzlikšanu".

Piespriest no Beverīnas novada pašvaldības par labu *S.K.* viņa samaksāto valsts nodevu Ls 20 apmērā.

Noraidīt *S.K.* pieteikumu pārējā daļā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 22.oktobrī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2012.gada 22.oktobrī